

mutare
omnia

W
000
(H)

HONZA ŠIMEK

Honza Šimek

mutare omnia

Uvěznění v bludišti činžáků jsme si odpovídali mlčením, když na nebi vypnuli proud. Pozorovali jsme tančící siluety na stěnách našeho ghetta vše, co dosud tak samozřejmě bylo, stalo se zakázaným ovocem. Paleta života namíchala šedou barvu všedních dnů, aby zachytila naši nečinnost. Seděli jsme uprostřed místnosti zamčené na devatenáct západů, snili o slunečném státu a čekali na signál...

Ztráceli jsme čas ve frontě na nákup. Zlevnili hovězí? Volů máme dost. Další týden můžeme rozkrojit nožem na pomeranče. Opravdu chceme všechno změnit? Změníme-li všechno, budeme to ještě my?

váš **Fantom opory**, březen 2017

GALERIE

PADLÁ HVĚZDA

Mlha z ranních kocovin
odhalí jen to, co vím.
Chtěl jsem mířit výš.

Proč není vidět do tváří,
co spaly na mém polštáři,
slzou mi nepovíš.

Malý menším se zdá.
Vynadej hvězdám.

Že hladiny se ponoří
už prorokujou doktoři
a hledaj prázdnou skrýš.

Rytíř v boji bez meče
si zkouší chvíli nebrečet.
Kříži už je blíž,

než se prve zdálo.
Někdy stačí málo.

MILIONÁŘKA

Byla tak bohatá
a nevypadla z role.
Hledala Boha tam,
kde všichni chodí kolem.

Se sluncem na klíně
žila sama v sobě.
Zdobená leknínem
v každé roční době.

Odešla za duhou,
ta dívka jako Eden.
Nemysli na druhou,
Anděl je jen jeden.

NAROZENINY

V mém věku se neslaví
„zase o rok starší“.
Ty naivní představy
mě den před tím straší.

Svíčky mi, proboha,
nechte na později.
Já vím, já se neschovám,
lidi to po mně chtějí...

A tak třeba jednou,
vy groteskní postavy.
Až spícího mě zvednou,
můžete to oslavit.